

ARH PT-439

Auustatud ametiwennad!

ma endiste teatelehtede täienduseks on minul auu Teile järgmist teatada: Nagu minewast trükitud teatelehest näete, olen ma meie kõnesolewa raamatu „Wiinapõletuse“*) hinda märksalt alandanud — **4 rubla** pääle; etfellimiste arwu kaswamisega wõib seegi hind weel alaneda ja nimelt järgmiselt: tõuseb etfellimiste arw 400 eksemplari pääle, siis saab raamatu hind **3 rubla 75 kop.** olema, 450 eks. ja päält selle tellimiste korral jääb aga raamatu kindlaks hinnaks **3 rubla 50 kop.**, mida wiimast (**3 rubla 50 kop.**) mulle etfellimise kindlustamiseks ära saata tuleb, aga puudu jääw summa, kuni $\frac{1}{2}$ (**50 kop.**) rublani, wõib posti pääl raamatu kättesaamise puhul ära maksta — käesolewa aasta detsembri-kuu sees.

Ei ole põhjust arwata, et „Wiinapõletuse“ hind **3 rubla 50 kop.** pääle ei alaneks, sest et tal korda on läinud kõige raskemal silmapilgul üle 350 eksemplari etfellimisi leida, kuna nüüd ta hind märksalt alandatud on.

Selles kindlas arwamises, et „Wiinapõletus“ oma 500 eksemplari jaoks sõpru leiab, olen trükikodadega tema kirjastuse eelarwe pärast kirjasiid juba wahetanud ja otsusele jõudnud, et see **1400—1500 rubla** maksuma läheb, aga mitte, nagu enne arwatud, **2000—2200 rubla**. See eksitus tuli sellest, et ma piltide kujulõiked arwasin palju kallimaks minewat, kui nad tõepoolest lähewad.

Need, kes mulle **5 rubla** sisse maksiwad, saawad posti-teel $1\frac{1}{2}$ **rubla** tagasi, kus juures postikulud minu kanda jääwad.

hinna alandamise pääle waatamata saab „Wiinapõletus“ kõik teatelehtedes öeldud lubadused ausasti täitma ja pääle selle 20—30 pilti enesesse rohkem mahutama, kui lubatud on; ühtlasi saab raamat ka juhatus pakkuma piiritusepuhastamise — rektifikationi — üle.

Tahes ehk tahmata tulewad meile küsimised ette, millest mitte waikides mööda minna ei wõi: Kas „Wiinapõletuse“ praegune hind ikkagi weel kõrge ei ole? Kas ei ole raamatu lubatud sisu wäärtus mitte kõlu ja pahn?

Nende küsimiste pääle püüame endale wastust leida, mis päris erapooletut laadi on.

Wõtame endile mõned Wenemaal ilmunud „Wiinapõletuse“ sisulised raamatud ette ja silmitseme nende hinda, siis leiame: 1) et W. Einkgreimi „Tegelik juhataja wiinapõletuses“ 172 lehekülge maksawad **5 rubla**; 2) A. A. Tuschi „Краткое руководство къ контролю и учету винокуреннаго производства“ 94 lhk. — $1\frac{1}{2}$ **rubla**; 3) A. Esmanni „Практическое руководство въ винокурении“ 112 lhk. — **2 rubla**; 4) „Der kleine Maercker“i“ 281 lhk. —

*) „Wiinapõletus“ on meie ilmuwa raamatu nimi, mida ta enam ei häbene esitelemast, sest et ta ilmumise wõimalus nüüd ta sõprade poolt kindlustatud on.

6 40725856

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

2 rubla 25 kop. ja 5) Mikulino-Gorodischtes Wenekeeles wäljaantawa Maerckeri ja Delbrücki „Руководство къ винокуренному производству“, mis umbes 800 lhk. paks saab maksab etfetellijatel **10 rubla**. Nende hindade järel, kui meie paberi häduse, piltide rohkuse ja iluköite juurde arwame, kerkib meie „Wiinapõletuse“ hind **6—18 rubla** pääle.

Erapooletusele truuiks jäädes ei tarwitse meie „Wiinapõletus“ oma sõprade poole minna, sest et need ehk räägiwad „suu järele“, waid otse waenlaste — tagurlaste*) leeri, ja kui säääl ju sõnake raamatusse mahutatawa materjali wäärtuse kohta hää poole kaldub, siis peab kindlasti uskuma, et see nii on.

„Nii, nagu ma ise töötan“, kirjutab mulle üks „Wiinapõletuse“ tähtsamatest wastastest, „ja teised minu tuttawad, ei ole minul selles amefis peaaegu mitte midagi enam õppida: ma olen Teie poolt nimetatud teadusemeeste tööd läbi lugenud...“ seletab tagurlane edasi ja jõuab plka targutamise järel lõpuotsusele, mis üsna hiilgawat kuube kannab — ärakäärimise järele maisi meskides 0% ja kartohwlite meskides 0,2% olla hari-likult suhkrut järel (aga kui palju haput juurde kaswab, ei ole öeldud).

Nii siis minu poolt nimetatud teadusemeeste tööde paljas läbilugemine on meie tagurlasele nii zulusat juhatused andnud, et femal selles amefis enam „pea-aegu midagi“ õppida ei ole. On's siis meie raamatu „Wiinapõletuse“ sisu wäärtus kõlu ja pahna alla takseeritud? Ei.

Tagurlane targutab edasi ja seletab, et seda raamatut ei maksa Eesti keeles wälja anda — nende kildkond ei saada raamatut mitte ostma jne.

„Wiinapõletusel“ pole kolikambri asju meeldegi tulnud, kuid seda peab tunnistama, et nad ikka weel alal on ja oma mõju alalhoidlust kaitsta mõistawad.

Lõpuks palun kõiki ametiwendi, kes minuga ju kirjawahetuses seisawad, oma elukoha muutmise puhul mulle uut adressi postkaardi läbi teatada. Ühtlasi annan ka oma adressi: чр. почт. отд. Гремячее, Орловск. губ., винокуру А. О. Нейфельдтъ.

*) Need on sellest ajast pärit, kelle nimedgi wabriku-kolikambris tolmu all ammu kõdunemas — oberbrennerid ehk Saksa wiinapruulid.

Teid terwitades jään lahket wastust ootama

Teie

А. О. Неufeldt.

Mai-kuu 18. päewal 1905. a.